

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Mgr. H. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2009, č. j. JMK 138965/2009, sp. zn. S-JMK 138965/2009/OÚPSŘ, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Město Veselí nad Moravou**, se sídlem Masarykova tř. 119, Veselí nad Moravou, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2014, č. j. 29 A 7/2010 – 163, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno jeho shora označené rozhodnutí. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně (vlastník sousední nemovitosti) a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Veselí nad Moravou ze dne 27. 8. 2009, č. j. ŽPSÚ/34842/2008 (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“), kterým bylo vydáno dodatečné stavební povolení Ing. K. L. a V. L. (dále jen „stavebníci“) k provedení již rozestavěného rodinného domu na ulici K., V. n. M., včetně přípojek vodovodu, kanalizace, elektro a zpevněných ploch vjezdu.

[2] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti podal návrh na přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že je povinen na základě napadeného rozsudku a v něm vyjádřeného právního názoru zrušit rozhodnutí stavebního úřadu a vrátit mu věc k novému projednání. Stavební úřad by pak musel žádost o dodatečné povolení stavby pro tvrzený rozpor s územním plánem zamítnout a nařídít odstranění stavby. Vzhledem k tomu, že by se jednalo o zrušení již pravomocného dodatečného povolení stavby pro jeho nezákonnost, stavebníci by se nepochybně domáhali po státu náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 7 a 8 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo

nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Jednalo by se o škodu v řádu několika milionů Kč. Za zásadní nenahraditelnou újmu považuje stěžovatel především újmu na důvěře občanů ve správnost a objektivnost rozhodování orgánů státní správy, jež by byla výše naznačeným postupem a případným výkonem rozhodnutí o odstranění stavby, která je zkolaudována, zapsána do katastru nemovitostí a ke svému účelu stavebníky již užívána, podstatným způsobem narušena. Dále uvádí, že k tomuto postupu by došlo za situace, kdy v horizontu cca dvou měsíců bude vydán nový územní plán, který již regulativ stavební čáry neobsahuje a dle něhož případné nové dodatečné povolení realizované stavby bude možné a nebude v rozporu s územním plánem, jak konstatoval napadený rozsudek.

[3] Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřila dne 4. 2. 2015. Uvedla, že souhlasí s odkladným účinkem kasační stížnosti.

[4] Žalobkyně se v přípisu ze dne 4. 2. 2015 vyjádřila ke kasační stížnosti a k návrhu na přiznání odkladného účinku. Ve vztahu k odkladnému účinku uvedla, že s ním nesouhlasí.

[5] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Stěžovatel spatřuje hrozící újmu v tom, že bude narušena důvěra občanů ve správnost a objektivnost rozhodování orgánů státní správy v důsledku zrušení dodatečného povolení stavby, vydání rozhodnutí o odstranění stavby a jeho výkonu. Nejvyšší správní soud posoudil stěžovatelem uváděné důvody a rozhodl odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznat. Je nutné poukázat na to, že krajský soud zrušil napadené rozhodnutí stěžovatele z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí (srov. str. 14 a 15 napadeného rozsudku). Stěžovatel tedy není právním názorem krajského soudu zavázán ke zrušení rozhodnutí stavebního úřadu. Stejně tak ze závěrů krajského soudu nevyplývá, že musí být zamítnuta žádost o dodatečné povolení stavby a stavba odstraněna. Ze závěrů

pokračování

krajského soudu vyplývá pouze to, že stěžovatel musí své rozhodnutí dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodnit.

[8] Pokud by stěžovatel a stavební úřad dospěly k závěru, že musí být stavba odstraněna, mají stavebníci možnost proti rozhodnutí o odstranění stavby brojit správní žalobou a následně i kasační stížností. V takovém případě mohou požádat o přiznání odkladného účinku jak žaloby, tak i kasační stížnosti.

[9] Stěžovatelem tvrzená újma vzniklá v důsledku výkonu případného rozhodnutí o odstranění stavby tedy nemusí vůbec nastat. Jedná se tak o újmu hypotetickou, nikoliv o újmu reálně hrozící. Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu